

Asia: VN/10556/2024

Lausuntopyyntö luonnoksesta hallituksen esitykseksi yleistukea koskevaksi lainsäädännöksi

Lausunnonantajan lausunto

1. Yleistä lausuttavaa esityskokonaisuudesta

BusinessOulu työllisyyspalvelut kannattaa etuusjärjestelmän yksinkertaistamista. Esityksessä ehdotetaan peruspäivärahan ja työmarkkinatuen korvaamista yleistuella, ja tämä muutos huomioidaan eri säännöksissä. Monissa laeissa tapahtuvat muutokset ovat teknisiä ja liittyvät lakien yhteensovittamiseen ja ajantasaisuuteen. Lakiesitys on kuitenkin monin osin vaikeaselkoinen, mikä vaikeuttaa laintulkintaa. Esimerkiksi tarveharkintaisuuden ja aktivointijakson kriteerit eivät ole selkeitä, mikä voi johtaa eriäviin laintulkintoihin.

BusinessOulu työllisyyspalvelut näkee esityksessä kaavamaista ja yksityiskohtaista sääntelyä (yksilöllinen palvelutarve, työnhakukeskustelujen järjestämistapa ja sisältö), jota käytettävissä olevien resurssien näkökulmasta tulisi välttää ja painottaa enemmän työvoimaviranomaisen harkintavallan käyttöä.

BusinessOulu työllisyyspalvelut näkee, että valtion tulee ottaa huomioon yleislain muutoksessa toimeentulotuen valtionosuuden nousu kuntien talouteen. Kun henkilö ei syystä tai toisesta ole sosiaalipalveluiden piirissä eikä saa esimerkiksi työmarkkinatukea, hän hakeutuu toimeentulotuen piiriin. Oulun kaupungin alueella toimeentulotuen myöntää Pohde. Valtion myöntämistä avustuksista on vähennetty toimeentulotukeen käytettävä osuus kuntien ja kaupunkien valtionosuuksista. Vuonna 2024 toimeentulotuen osuus on ollut noin 24 miljoonaa euroa. Yleislain muutoksen myötä kuntien vastuulle siirtyvän toimeentulotuen aiheuttama kustannusten nousu tulee siten huomioida valtionavustusten tasoa korotettaessa.

- Lausuttavaa esityksen vaikutuksista kotitalouksiin

BusinessOulu työllisyyspalvelut näkee, ettei etuuksien määrissä pääsääntöisesti tapahdu muutoksia. Pieni osuus etuuden saajista menettää ja pieni osa saa lisää tuloja. Tarveharkinta ja siihen liittyvä tulkinnallisuus voivat kuitenkin vaikuttaa olennaisesti kotitalouksien taloudelliseen tilanteeseen.

Vanhempien luona asuvien tuen saajien tuen lasku 35 %:iin heikentää perheen toimeentuloa. Sen toteennäyttäminen, ettei vanhempien luona asuva saa vanhemmiltaan taloudellista tukea, voi olla haasteellista. Myös se, mikä kaikki lasketaan vanhemmilta saaduksi taloudelliseksi tueksi, ei ole täysin yksiselitteistä. Onko esimerkiksi vastikkeeton asuminen samassa taloudessa jo sinänsä taloudellista tukea.

Lakiesityksen 18§:ssä säädetään osittaisen yleistuen maksamisesta vanhempiensa luona asuvalle työnhakijalle, joka ei ole täyttänyt työssäoloehtoja. Pykälässä ei ole kuitenkaan määritetty ikärajoja, milloin vanhempien tulot huomioidaan. Tällöin vanhempien tulot voidaan huomioida esimerkiksi tilanteissa, joissa aikuinen lapsi asuu samassa taloudessa eläkkeellä olevan vanhemman/vanhempien kanssa ja vanhempien tulot ylittävät säädetyn tulorajan. Vanhempien tulot voidaan jättää huomiotta, mikäli yleistuen saaja pystyy luotettavasti osoittamaan, ettei saa vanhemmiltaan taloudellista tukea.

Yleistukilakiesityksen 17§:n säädettäisiin yleistuen tarveharkinnasta. Pykälän 1 momentissa säädettäisiin yleistuen tarveharkinnassa sovellettavista tuloarajoista. Täysimääräisen yleistuen kuukautta kohden lasketusta määrästä vähennettäisiin 50 prosenttia siitä 17 §:n mukaisesti määrätystä tulojen osasta, joka ylittäisi 311 euroa kuukaudessa. Tarveharkinta määräytyisi siten eri tavalla kuin nykyisin työmarkkinatuen tarveharkinta. BusinessOulu työllisyyspalvelut kannattaa uudistusta, sillä uudistus kannustaa työnhakijoita hakemaan ja ottamaan vastaan tilapäisiä ja osa-aikaisia töitä täyden työttömyyden sijasta.

- Lausuttavaa esityksen vaikutuksista toimeenpanijoihin

Pitkittyneesti yleistukea saaneiden asiakkaiden joukko on hyvin moninainen. Hallituksen esityksen mukainen aktivointijakso pakottaa työllisyyspalvelut ylipalvelemaan tiettyä asiakasjoukkoa ja toisaalta tämä johtaa tietyn asiakasjoukon alipalveluun, kun työvoimaviranomaisen käytettävissä olevaa resurssia ei voida lainsäädännön takia jakaa tehokkaasti asiakkaiden todellisen palvelutarpeen mukaisesti. Muutos toisi työllisyyspalvelujen toimintaan uuden kaavamaisen ja harkintaa rajaavan elementin.

Tyypillisiä esimerkkejä ovat pitkäaikaissairaat työkyvyttömät tai päihdeongelmaiset asiakkaat keiden palvelutarve on työllisyyspalvelujen asemesta sosiaali- ja terveystalveuluissa. Terveys- ja päihdeongelmia ei pystytä ratkaisemaan lisäämällä työvoimaviranomaisen kasvokkain palvelua, vaan asiakkaalle tehtävät aktivointitoimet tulisi osoittaa sosiaali- ja terveystalveuluista.

Näissä tilanteissa työllisyyspalvelu on mukana seuraamassa asiakkaan edistymistä, mutta lähinnä odottaa, että asiakkaan yleistilanne on saatu siihen pisteeseen, että työllisyyspalveluihin pystytään osallistumaan ja sitoutumaan. Mikäli näihin tilanteisiin joudutaan käyttämään työvoimatalveulun panosta, on se kaikki pois niiltä asiakailta, joilla työllistymisen esteet ovat osaamisen kehittämisen, motivoinnin tai muun työllisyyspalveluin ratkaistavien palveluntalveulden aiheuttamia.

Esityksessä aktivointijakson lisäämisellä arvioidaan olevan vähäinen merkitys työllisyyteen. BusinessOulun työllisyyspalvelut näkee, että työvoimaviranomaisen harkintavallan rajaamisella ja kaavamaisuuden lisääntymisellä on merkittävä vaikutus työvoimaviranomaisen resurssin kohdentamiseen ja tämä todennäköisesti heikentää työllisyyspalveluiden kokonaisvaikutusta, kun käytettävissä olevaa työllisyyspalvelun resurssi ei voida kohdentaa vaikuttavasti. Pitkällä aikavälillä tällä voi olla työllisyyttä heikentävä vaikutus.

Lakiesityksen vaikutusarviointiin sisältyvä näkemys siitä, ettei muutos lisäisi työvoimaviranomaisen työmäärää ja tilojen tarvetta ei vastaa käytännön kokemuksia. Yleistuen saajan aktivointijaksoon ehdotetut muutokset lisäävät asiakkaille järjestettävien kasvokkaisten tapaamisten määrää ja siten myös työvoimaviranomaisten työmäärää. BusinessOulu työllisyyspalvelut esittää huolensa mm. nuoriin kohdistuvasta velvoitteesta, jossa edellytettäisiin kaikille alle 30-vuotiaille henkilökohtaisista kohtaamisista alkukartoituksena. Muutos voi johtaa myös resurssien kohdentamiseen epätarkoituksenmukaisella tavalla, tapaamisten perustuessa aktivointijakson kriteerien kaavamaiseen noudattamiseen asiakkaiden todellisen palvelutarpeen sijaan. Kasvokkaisten tapaamisten määrän kasvu lisää myös tapaamisissa käytettävien tilojen tarvetta. Asiantuntijoille tulisikin jättää harkintavaltaa sen suhteen, milloin työnhakukeskustelut ovat tarpeen ja millä tavalla ne ovat tarkoituksenmukaista toteuttaa.

Aktivointijakson työnhakukeskustelut vaikuttavat työmäärään välillisesti. Nykyisen lainsäädännön mukaisia haastatteluja ei ole voitu järjestää käytettävissä olevilla resursseilla lainsäädännön vaatimalla tavalla. Työllisyysviranomainen tarvitsee harkinnan vapautta resurssin kohdentamiseen mahdollisimman vaikuttavasti. Työvoimaviranomaisen näkökulmasta ei ole vaikuttavaa työtä tavata esimerkiksi pitkäaikaissairasta työkyvyttöntä asiakasta kolmen kuukauden välein, jos asiakkaan tilanteessa ei ole lääketieteellisen arvion mukaan tapahtumassa muutosta samassa ajassa. Tapaamiset muuttuvat näissä tilanteissa kaavamaiseksi tilanteen toteutukseksi, josta ei hyödy viranomainen tai asiakas. BusinessOulu työllisyyspalvelut esittää, että harkintavalta jätetään työvoimaviranomaiselle.

- Lausuttavaa esityksen muista vaikutuksista

-

- Lausuttavaa yleistukilain yleisistä säännöksistä (1 luku)

BusinessOulu työllisyyspalvelut pitää hyvänä asiana uudistusta siltä osin, että tuet yhdistetään hakemisen yksinkertaistamiseksi.

Työttömyysturvalain mukaan työnhakijalle korvataan työttömyydestä aiheutuvia taloudellisia menetyksiä. Tämä kirjaus on säilymässä ansiopäivärahaan oikeutetulla. Yleistukilain mukaan työnhakijalle yleistuki on työttömyyden aikaisen perustoimeentulon turvaamiseksi tarkoitettu tuki, joka on tarveharkintainen. Nykylainsäädännön mukainen työmarkkinatuki on ja säilyy tarveharkintaisena. Ehdotettu yleistukilaki ja työttömyysturvalain muutos muuttavat peruspäivärahaan oikeutettujen työnhakijoiden asemaa tarveharkinnan osalta ja muuttavat

peruspäivärahan tarkoituksen työttömyyden aiheuttamien taloudellisten menetysten korvaamisesta perustoimeentulon turvaamiseksi.

- Lausuttavaa yleistuen saamisen työvoimapolitiittisista edellytyksistä (2 luku)

BusinessOulu työllisyyspalvelut pitää hyvänä rajauksena, että yleistuen saamisen edellytyksenä on asuminen Suomessa. Perusteltuna pidämme myös sitä, että kausityöntekijöillä ei ole oikeutta yleistukeen.

- Lausuttavaa yleistuen määräytymisperusteista (3 ja 4 luvut)

BusinessOulu työllisyyspalvelut pitää hyvänä uudistuksena, että Kansaneläkelaitos selvittäisi alle 18-vuotiaan nuoren oikeuden yleistukeen, kun nuori ei olisi suorittanut peruskoulun tai lukion jälkeistä tutkintoon johtavaa, ammatillisia valmiuksia antavaa koulutusta. Työvoimaviranomainen ei enää jatkossa antaisi työvoimapolitiittista lausuntoa asiasta.

Yleistukilakiesityksen 3 luvun 11§:n mukaan henkilöillä, jotka eivät ole työmarkkinoiden käytettävissä, ei olisi oikeutta yleistukeen. Pykälä jättää avoimeksi, mikä on tilanne niillä työnhakijana olevilla henkilöillä, jotka ovat sairauslomalla ja ensisijaisesti sosiaali- ja terveyspalveluiden tarpeessa, mutta heillä ei ole enää oikeutta sairauspäivärahaan. Nykykäytännön mukaan he hakeutuvat sairauslomapäivärahaoikeuden päätyttyä työttömiksi työnhakijoiksi työmarkkinatuen ollessa toimeentulotukeen nähden ensisijainen etuus. BusinessOulu työllisyyspalvelut näkee, että myös tähän ryhmään kuuluvien toimeentulo tulisi rahoittaa muutoin kuin yleistuella, heidän ollessaan kyvyttömiä osallistumaan työhön tai työllistymistä edistäviin palveluihin.

Lakiesityksen 3 luvun 12 §:ssä säädetään siitä, ettei odotusaikaa aseteta, mikäli yleistuen hakijalla ei sairauden tai vamman vuoksi ole valmiuksia ammatillisen tutkinnon suorittamiseen ja hän on suorittanut ammatillisesta koulutuksesta annetun lain (531/2017) 7 §:ssä tarkoitetun työhön ja itsenäiseen elämään valmentavan koulutuksen tai saavuttanut henkilökohtaisessa osaamisen kehittämissuunnitelmassa sovitut tavoitteet. Tämä esitys on kannatettava BusinessOulu työllisyyspalveluiden näkökulmasta. Ammatillisista erityisoppilaitoksista valmistuvien kohdalla on koettu jo pitkään ongelmana se, että omien edellytystensä mukaisen koulutuksen suorittaneet on rinnastettu vailla peruskoulun tai lukion jälkeistä koulutusta oleviin ja heitä on voitu kehottaa valmistumisensa jälkeen hakeutumaan takaisin opiskelemaan. Vaikka opiskelija ei kykene tällä hetkellä koko tutkinnon suorittamiseen, on hänellä mahdollisuus opintojen täydentämiseen myöhemmin, oman terveydentilansa ja muiden edellytystensä salliessa.

Yleistukilakiesityksen 3 luvun 16§:ssä tarveharkinnan yhteydessä puhutaan tuen saajan tuloista. Pykälästä ei käy selkeästi ilmi, tarkoitetaanko tällä hakijan henkilökohtaisia tuloja vai otetaanko tuloissa kotitalouden tulot laajemmin huomioon. Lakiesityksen 18§ laajentaa tulojen huomioimisen

vanhempien tuloihin työnhakijan asuessa vanhempiensa luona. Myös asetuksessa puhutaan työnhakijan tai hänen vanhempiensa tuloista.

- **Lausuttavaa yleistuen toimeenpanosta ja muutoksenhausta (5 ja 6 luvut)**

-

- **Lausuttavaa yleistuen tietojen saamista ja luovuttamista koskevista ehdotuksista (7 luku)**

-

- **Lausuttavaa yleistuen rahoituksesta (8 luku)**

-

- **Lausuttavaa yleistukilain ehdotetusta voimaantulosta (9 luku)**

-

- **Muuta lausuttavaa ehdotetusta yleistukilaista**

-

- **Lausuttavaa peruspäivärahaa koskevien säännösten kumoamista koskevasta ehdotuksesta**

-

- **Lausuttavaa työmarkkinatukea koskevien säännösten kumoamista koskevasta ehdotuksesta**

-

- **Muuta lausuttavaa työttömyysturvalakiin ehdotetuista muutoksista**

-

- **Lausuttavaa yleistuen saajalle järjestettävien työnhakukeskusteluiden jaksosta**

BusinessOulu työllisyyspalvelut toteaa, että 32a§:ään sisältyvä aktivointijaksoja koskeva kriteeristö on monimutkainen ja työvoimapalvelujen valtakunnallinen tietojärjestelmä, mihin työvoimaviranomaisella on käyttövelvoite, ei tue lakiesitykseen sisältyvien määräaikojen seurantaa. Jo aktivointijaksoihin liittyvien määräaikojen seuraaminen, mutta erityisesti niihin sisältyvien keskustelujen järjestäminen lisäävät työvoimaviranomaisten työmäärää. Säädös ei anna perusteita sille, mikä on riittävän painava syy työnhakukeskustelun järjestämiseen muutoin kuin kasvokkaisina tapaamisina. Kaikkien työnhakukeskustelujen järjestäminen kasvokkain ei ole asiakkaiden palvelutarpeet sekä työnhakukeskustelujen edellyttämät henkilöstö- ja tilaresurssit huomioiden kuitenkaan perusteltua.

- **Lausuttavaa yleistuen saajalle järjestettävien työnhakukeskusteluiden sisällöstä**

32b §:ssä säädetään työnhakukeskustelujen sisällöistä. Niistä säädettäessä on huomioitu työnhakijoiden koulutukseen tai työllistymisen monialaisen tuen piiriin ohjauksen merkitys. BusinessOulu työllisyyspalvelut näkee, että työnhakijoiden ohjaus palvelutarpeen mukaisesti palveluihin, olipa kyse koulutuksesta tai työllistymisen monialaisesta tuesta on perusteltua. Kyse ei kuitenkaan ole kaavamaisesti jokaiseen työnhakukeskusteluun sisältyvistä asioista, vaan asiakkaiden

palvelutarpeista ja niiden huomioimisesta työnhakukeskusteluissa. Työllistymisen edistämisen monialaisen tuen piirissä olevat ovat aliedustettu ryhmä jatkuvassa koulutuksessa, vaikka koulutuksen puute vaikeuttaa olennaisesti työllistymistä. Koulutukseen liittyvät kysymykset voivat heidän kohdallaan olla paikallaan myös sen vuoksi, ettei heillä joko ole perusasteen tai lukion jälkeistä koulutusta tai heillä ei ole työkykyä koulutustaan vastaaviin tehtäviin. Koulutukseen liittyvät kysymykset eivät ole kuitenkaan kaikkien työnhakijoiden kohdalla perusteltuja. Asiantuntijoille tulisikin jättää harkintavaltaa sen suhteen, milloin koulutukseen ohjaaminen on perusteltua. Työllistymisen monialaisen tuen piiriin ohjaamisen tulee perustua asiakkaiden palvelutarpeisiin ja lainmukaisten asiakkuuskriteerien täyttymiseen.

- Muuta lausuttavaa työvoimapalveluiden järjestämislakiin ehdotetuista muutoksista

-

Laki työttömyysetuuksien rahoituksesta annetun lain muuttamisesta

11 §. Yleiset rajoitukset. Pykälä vastaisi sisällöllisesti työttömyysturvalain 3 luvun 1 §:ää. Pykälän 1 momentin mukaan yleistukea ei myönnettäisi työnhakijalle, joka ei ole täyttänyt 18 vuotta. Yleistuki voitaisiin kuitenkin myöntää 17 vuotta täyttäneelle työnhakijalle, joka on suorittanut oppivelvollisuutensa. Lisäksi 1 momentissa säädettäisiin siitä, että alle 18-vuotiaalla nuorella, joka ei ole suorittanut peruskoulun tai lukion jälkeistä tutkintoon johtavaa, ammatillisia valmiuksia antavaa koulutusta, ei olisi oikeutta työttömyyden perusteella maksettavaan yleistukeen. Tämä vastaisi nykyistä työttömyysturvalain sääntelyä. Kansaneläkelaitos selvittäisi uutena tehtävänä alle 18-vuotiaan nuoren oikeuden yleistukeen, kun nuori ei olisi suorittanut peruskoulun tai lukion jälkeistä tutkintoon johtavaa, ammatillisia valmiuksia antavaa koulutusta. BusinessOulu työllisyyspalvelut näkee hyvänä uudistuksena, että työvoimaviranomainen ei enää jatkossa antaisi työvoimapolitiittista lausuntoa asiasta. Huomioitava kuitenkin ne alle 18-vuotiaat työnhakijat, joiden oppivelvollisuus on keskeytynyt. Heillä tulee olla mahdollisuus yleistukeen tai ansiopäivärahaan työllistymistä edistävän palvelun ajalta, josta työvoimaviranomainen edelleen antaisi lausunnon. BusinessOulu työllisyyspalvelut näkee tämän kannatettavana näissä tilanteissa.

Laki työttömyyskassalain muuttamisesta

-

Laki yleisestä asumistuesta annetun lain 12 §:n 2 momentin muuttamisesta

-

Laki eräiden kansaneläkeindeksiin ja elinkustannusindeksiin sidottujen etuuksien ja rahamäärien indeksitarkistuksista vuosina 2024–2027 annetun lain muuttamisesta

-

Laki sairausvakuutuslain muuttamisesta

-

Laki Kansaneläkelaitoksen kuntoutusetuuksista ja kuntoutusrahaetuksista annetun lain muuttamisesta

-

Laki takuueläkkeestä annetun lain 19 §:n muuttamisesta

-

Laki kansaneläkelain muuttamisesta

-

Laki työntekijän eläkelain muuttamisesta

-

Laki yrittäjän eläkelain muuttamisesta

-

Laki maatalousyrittäjän eläkelain 32 ja 46 §:n muuttamisesta

-

Laki merimieseläkelain muuttamisesta

-

Laki julkisten alojen eläkelain muuttamisesta

-

Laki työtapaturma- ja ammattitautilain 141 §:n muuttamisesta

-

Laki maatalousyrittäjän työtapaturma- ja ammattitautilain 97 §:n muuttamisesta

-

Laki asumisperusteisesta sosiaaliturvasta rajat ylittävissä tilanteissa annetun lain 7 §:n muuttamisesta

-

Laki kuntouttavasta työtoiminnasta annetun lain muuttamisesta

Lain 3 §:ssä säädetään aktivointisuunnitelmien tekemisestä. Yleistukiuudistuksen myötä aktivointisuunnitelmien tekeminen ei koske ainoastaan nykyisiä työmarkkinatuen saajia, vaan myös peruspäivärahan saajia. Tämä lisää aktivointiehdon piirissä olevien määriä ja siten myös työvoimaviranomaisen työmäärää. Lisääntyvä aktivointisuunnitelmien määrä lisää myös hyvinvointialueen henkilöstöresurssien tarvetta, kun työvoimaviranomainen ei voi tehdä aktivointisuunnitelmia yksin. Hyvinvointialueiden resurssit eivät monilla alueilla nykyiselläänkään ole riittäviä aktivointisuunnitelmien tekemiseen ja niiden päivittämiseen säädetyllä tavalla.

Aktivointisuunnitelmien tekemistä ollaan keventämässä. Samanaikaisesti ollaan muuttamassa kuntouttavaa työtoimintaa työllistymistä edistäväksi palveluksi ja lisäämässä aktivointijaksoilla käytävien työnhakukeskustelujen määrää. Tällöin hyvinvointialueen kanssa tehtävä aktivointiyhteistyö voi muuttua työvoimaviranomaisen yksin tehtäväksi työksi, mikä kasvattaa työvoimaviranomaisen työmäärää.

Laki kuntouttavasta työtoiminnasta annetun lain muuttamisesta vaikuttaa erityisesti nuoriin, jotka ovat olleet pitkään työttömänä. BusinessOulu työllisyyspalvelut näkee, että alle 25-vuotiaille aktivointisuunnitelma pitää tehdä nopeammin kuin 25-vuotta täyttäneille. Tämä tarkoittaa, että nuorempien työnhakijoiden aktivointisuunnitelma laadittaisiin nopeammin, jotta he pääsisivät nopeammin työllistymistä edistävien palveluiden piiriin. Laki toteutuessaan tällaisena, tarkoittaisi että työllisyysviranomaisen tehtävät nuorten monialaisissa palveluissa tulevat lisääntymään eli palvelut tulisivat painottumaan työvoimaviranomaisille. BusinessOulu työllisyyspalvelut näkee, että resurssit eivät tule riittämään, koska aktivointisuunnitelmia ei pystytä toteuttamaan määritellä aikataululla. Tämä toteutuessaan tulisi rasittamaan myös hyvinvointialueita, jotka myöskin ovat kovien resurssipaineiden alaisena.

Laki maatalousyrittäjien lomituspalvelulain 4 §:n muuttamisesta

-

Laki työllistymisen monialaisesta edistämisestä annetun lain 7 §:n muuttamisesta

-

Laki kotoutumisen edistämisestä annetun lain muuttamisesta

-

Laki elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksista sekä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten kehittämis- ja hallintokeskuksesta annetun lain 3 a §:n muuttamisesta

-

Laki työsopimuslain 12 luvun 3 §:n muuttamisesta

-

Laki merityösopimuslain 12 luvun 3 §:n muuttamisesta

-

Laki kunnan ja hyvinvointialueen viranhaltijasta annetun lain 45 §:n muuttamisesta

-

Laki kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta annetun lain 2 ja 31 a §:n muuttamisesta

-

Laki tuloverolain 93 §:n muuttamisesta

-

Laki evankelis-luterilaisen kirkon viranhaltijasta annetun lain 60 §:n muuttamisesta

-

Laki opintotukilain 6 §:n muuttamisesta

-

Laki valtakunnallisista opinto- ja tutkintorekistereistä annetun lain 20 ja 21 §:n muuttamisesta

-

Laki ulosottokaaren muuttamisesta

-

Laki oikeudenkäynnistä vakuutusoidessa annetun lain 6 §:n muuttamisesta

-

4. Muuta lausuttavaa

Yleistukilain ja työttömyysturvalain kokonaisuus on erittäin vaikeasti hahmotettava, koska yleistukilaissa on todella suuri määrä viittauksia työttömyysturvalakiin, eikä lain kokonaissisältö avaudu kovin helposti. Tämä voi vaikeuttaa työnhakija-asiakkaan mahdollisuuksia päästä selville omasta oikeusasemastaan.

Muutoksenhaku vastaisi pääosin nykyistä toimintatapaa. Esitetyt muutokset saattavat lisätä valitusten määrää, johtuen tarveharkinnan soveltamista myös työssäoloehdon täyttäneisiin.

Esityksessä tietojen luovuttamista koskevia säännöksiä uudistettaisiin keventämällä ja selkeyttämällä sääntelymallia, mutta perusteluja ei ole avattu.

Palosaari Tiina
BusinessOulu - työllisyyspalvelut